ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

Factors Related to Sexual Risk Behaviors from Internet Use of Secondary School Students in Muang District, Suphanburi Province

สุนิสา จันทร์แสง[1] อารีย์ ร้องจิก[2] ปุรินทร์ ศรีศศลักษณ์[3] ศรีสุรางค์ เคหะนาค[1] ปัญจรัตน์ ไล้สุวรรณชาติ[1]

Sunisa Chansaeng[1] Aree Rongjig[2] Purin Srisodsaluk[3] Srisurang Kahanak[1] Panjarut Laisuwannachart[1]

[1]วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรี [2]สำนักงานสาธารณสุขอำเภอวัฒนานคร จ.สระแก้ว

[3]วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี สถาบันพระบรมราชชนก

[1]Sirindhorn College of Public Health, Suphanburi [2]Wattananakorn District Health Office, Sa Kaeo Province

[3]Boromrajonani College of Nursing, Suphanburi, Praboromarajchanok Institute

Corresponding author: Sunisa Chansaeng; Email: noi_sb6@hotmail.com

Received: December 2, 2019 **Revised:** March 5, 2020 **Accepted:** March 9, 2020

บทคัดย่อ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสามารถเข้าถึงอินเตอร์เน็ตได้ง่าย ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ส่งผลกระทบต่อตัววัยรุ่น เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมตอนต้นในอำเภอเมืองจังหวัดสุพรรณบุรีและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตเป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2561 จำนวน 372 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามด้วยตนเอง ประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบสองตัวแปรด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 84.4 มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ โดยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับปัจจัยต่อไปนี้คือ อายุ ($p<.01$) ระดับชั้นการศึกษา ($p<.01$) ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ($p<.01$) ทัศนคติต่อการใช้อินเตอร์เน็ต ($p<.001$) ช่วงเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ตส่วนใหญ่ในแต่ละวัน ($p<.05$) แรงสนับสนับสนุนทางสังคมในการใช้อินเตอร์เน็ตจากครู ($p<.05$) ข้อเสนอแนะควรมีการให้ผู้ปกครองดูแลสอดส่องพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตในช่วงเวลาหลัง 20.00 น. เป็นต้นไป และให้หน่วยงานทางการศึกษาเสนอให้ครูผู้สอน สอดแทรกการปลูกฝังค่านิยม ทัศนคติในการใช้อินเตอร์เน็ตไปในทางที่ถูกต้องและเหมาะสมหรือมีการจัดกิจกรรมให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมและกระตุ้นเตือนเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

คำสำคัญ: การใช้อินเตอร์เน็ต; พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

Factors Related to Sexual Risk Behaviors from Internet Use of Secondary School Students in Muang District, Suphanburi Province

Sunisa Chansaeng[1] Aree Rongjig[2] Purin Srisodsaluk[3] Srisurang Kahanak[1] Panjarut Laisuwannachart[1]

[1]Sirindhorn College of Public Health, Suphanburi [2]Wattananakorn District Health Office, Sa Kaeo Province

[3]Boromrajonani College of Nursing, Suphanburi, Praboromarajchanok Institute

Corresponding author: Sunisa Chansaeng; Email: noi_sb6@hotmail.com

Received: December 2, 2019 **Revised:** March 5, 2020 **Accepted:** March 9, 2020

Abstract

Secondary school students have an easy access to the internet, which can cause inappropriate behaviors that affect teenagers in many dimensions such as premarital sex, etc. This study aimed to investigate sexual risk behaviors from internet use among secondary school students in Muang District, Suphanburi Province, and to examine factors related to sexual risk behaviors from internet use. This study was a descriptive cross-sectional survey. The sample consisted of 372 secondary school students in Muang District, Suphanburi Province in academic year 2018. Data were collected by a self-report questionnaire which included demographic data, predisposing factors, enabling factors, reinforcing factors and sexual risk behaviors from internet use. The data were analyzed using descriptive statistics, and correlation between factors was analyzed using Chi-Square test. The results showed that 84.4 percent of the sample had a low level of sexual risk behavior from internet use. Sexual risk behavior from internet use of secondary school students had a statistically significant relationship with the following factors: age ($p<.01$), level of education ($p<.01$), knowledge of the Computer-related Crime Act ($p<.01$), attitudes towards internet use ($p<.001$), period of the most internet use each day ($p<.05$), and social support using the internet from teachers ($p<.05$). It is suggested that parents should monitor internet use during the period from 8:00 pm onwards. Moreover, educational agencies should allow teachers to instill appropriate values and attitudes for internet use, or set up activities in which teachers can participate and encourage the reduction of sexual risk behaviors from improper internet use.

Keywords: hand foot and mouth disease; child development center; prevention behavior

ความเป็นมาและความสำคัญ

สถิติการใช้อินเตอร์เน็ต พบว่า มีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตทั่วโลก 4,388 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 55.71 ของประชากรทั่วโลก โดยถูกแบ่งออกเป็นผู้ใช้งานสังคมออนไลน์ (Social Media) 3,484 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 44.24 ของประชากรผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตทั้งหมด[1] ส่วนในประเทศไทย พบว่าในปี พ.ศ. 2561 มีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต จำนวน 47.45 ล้านคนคิดเป็นร้อยละ 68.53 จากประชากรทั้งหมดในประเทศ โดยมีอัตราการเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 55.09 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ.2556 ที่มีผู้ใช้งานอินเตอร์เน็ตเพียง 26.14 ล้านคน โดยมีสัดส่วนของผู้ใช้งานสูงเป็นลำดับ 18 ของโลก[2] ซึ่งแสดงให้เห็นอัตราการใช้งานอินเตอร์เน็ตของคนในประเทศที่เพิ่มสูงมากใน 5 ปีที่ผ่านมา โดยโซเชียลมีเดียที่คนไทยนิยมเข้าใช้งานมากที่สุด ได้แก่ YouTube ร้อยละ 97.1, Facebook ร้อยละ 96.6, Line ร้อยละ 95.8, Instagram ร้อยละ 56, Pantip ร้อยละ 54.7, Twitter ร้อยละ 27.6 และ WhatsApp ร้อยละ 12.1 ตามลำดับ[3] โดยจะเห็นได้ชัดว่าช่วงอายุที่ใช้อินเตอร์เน็ตมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุน้อยกว่า 17 ปี ซึ่งมีระยะเวลาการใช้งานเฉลี่ยอยู่ที่ 5.48 ชั่วโมง/วัน[4]

จากการสำรวจการมีและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตสูงกว่ากลุ่มอื่น จากร้อยละ 39.7 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 51.9 ในปี 2554 และคาดว่าการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มวัยรุ่นนี้น่าจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ[5] โดยวัยรุ่นไทยมีการใช้อินเทอร์เน็ตสูงถึง 3.1 ชั่วโมงต่อวัน และใช้เวลาในการเล่นเกมส์ออนไลน์ผ่านคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ รวมทั้งเกมส์อิเล็กทรอนิกส์แบบพกพาสูงที่สุดเป็นอันดับหนึ่งในเอเชีย คือ เฉลี่ยวันละ 60.7 นาที ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นในหลาย ๆ ประเทศ[5] วัยรุ่นส่วนใหญ่เปิดรับสื่อลามกบนอินเตอร์เน็ตมีความถี่เฉลี่ย 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ และมีระยะเวลาในการเปิดรับสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งเฉลี่ยครั้งละ 1 ชั่วโมง รู้จักเว็บไซต์ลามกบนอินเทอร์เน็ตเฉลี่ยประมาณ 1-3 เว็บไซต์[6] นอกจากนี้ จากผลการสำรวจของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ที่ได้สำรวจพฤติกรรมและผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตจากกลุ่มเยาวชน:กรณีศึกษาเยาวชนอายุ 15-24 ปี ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร" พบว่า วัยรุ่นชายร้อยละ 38.8 วัยรุ่นหญิงมีจำนวนร้อยละ 22.4 นัดพบคนรู้จักผ่านอินเทอร์เน็ต ขณะที่วัยรุ่นชายร้อยละ 26.6 วัยรุ่นหญิงมีร้อยละ 8.2 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต โดยที่กลุ่มผู้ที่กระทำผิดได้มีพฤติกรรมในการใช้สื่อออนไลน์มาเป็นช่องทางในการล่อลวงผู้เสียหายทั้งเด็กและเยาวชน ถ่ายคลิปทางเพศเผยแพร่ในสื่อออนไลน์[7]

จากปัญหาความเสี่ยงทางเพศของเด็กวัยรุ่นที่มาจากการใช้อินเตอร์เน็ตนั้นมีอัตราสูงขึ้น ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องการกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์ รวมทั้งประเทศไทยที่ได้มีการออกพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 และฉบับที่ 2 ในปี พ.ศ. 2560 เพื่อเข้ามาควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของบุคคลที่กระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อย่างเช่น การโพสต์รูป การแชร์ การถ่ายทอดสด ที่มีลักษณะที่ลามกซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต้องมีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ[8]

จากอันตรายของสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตดังกล่าวส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยการสำรวจของเอแบคโพลล์ พบว่า เด็กวัยรุ่นร้อยละ 19.7 ยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะดูสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ต และส่งผลต่อการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จากสถิติของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2562) พบว่า วัยรุ่นไทยอายุ 15-19 ปีตั้งครรภ์และคลอดบุตร 82,019 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ของการคลอดทั้งหมด โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 ทำให้ต้องหยุดเรียน หรือลาออก ไม่มีอาชีพ ไม่มีรายได้ ไม่มีความพร้อมในการเลี้ยงดูบุตร รวมทั้งผลกระทบต่อสุขภาพ ทั้งการคลอดบุตรน้ำหนักตัวน้อย โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์[9] สอดคล้องกับอัตราการคลอดของหญิงอายุ 10-14 ปี ในปี พ.ศ. 2558 ของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีอัตราการคลอดบุตรอยู่ที่ 2.0 ต่อจำนวนประชากรกลางปีหญิง 10-14 ปี ซึ่งเป็นลำดับที่ 3 ในเขตสุขภาพที่ 5[10] โดยสิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าสื่อลามกบนอินเทอร์เน็ตกลายเป็นแหล่งบ่มเพาะความรู้และตัวแบบของเด็กและเยาวชน โดยปัญหาดังกล่าวนับว่า

เป็นปัญหาที่สำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมากเนื่องจากเยาวชนเป็นพลังที่จะพัฒนาประเทศชาติควรที่จะได้ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพต่อไปในอนาคต

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการใช้อินเตอร์เน็ต พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ ระดับการศึกษา ผลการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว การมีเครือข่ายทางสังคม[11] เพศช่วงเวลาในการเล่นอินเตอร์เน็ต และนักเรียนที่ได้รับการดูแลจากผู้ปกครองและอาจารย์[12] และพบว่ายังไม่มีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต ในจังหวัดสุพรรณบุรีแต่ผู้วิจัยได้นำ PRECEDE Model เป็นกรอบแนวคิดที่วิเคราะห์พฤติกรรมสุขภาพแบบสหปัจจัย ซึ่งมีสมมติฐานว่า พฤติกรรมสุขภาพของบุคคลมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย และดำเนินการเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น โดยพฤติกรรมสุขภาพจะเกิดขึ้นนั้นต้องมีปัจจัยต่าง ๆ หลายองค์ประกอบซึ่งประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ ปัจจัยนำที่ช่วยในการสร้างแรงจูงใจในตัวบุคคล ปัจจัยเอื้อที่ไปสนับสนุนหรือยับยั้งพฤติกรรมไม่ให้เกิด และปัจจัยเสริมเป็นปัจจัยภายนอกที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมหรือเกี่ยวข้องกับกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพล[13] เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้มีปัจจัยหลายอย่าง เช่นการเล่นเกมส์ออนไลน์เล่น facebook โดยสามารถเข้าถึงอินเตอร์เน็ตได้ง่ายจากมือถือของตนเองทั้งที่บ้านและโรงเรียน ร้านบริการให้อินเตอร์เน็ตเป็นต้น ที่ทำให้มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต ซึ่งนักเรียนวัยนี้เป็นวัยที่ค้นหาเอกลักษณ์ของตัวเองเพื่อให้คนรอบข้าง สังคมยอมรับในตัวเองจึงอาจใช้อินเตอร์เน็ตไปในทางที่ผิดและเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาสังคม ให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ให้มีความรู้ความเข้าใจถึงความปลอดภัย รู้จักป้องกันตนเอง มีจิตสำนึกในการใช้อินเตอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และมีพฤติกรรมที่เสี่ยงทางเพศจากอินเตอร์เน็ตน้อยลง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา เกรดเฉลี่ย ค่าขนมที่ได้รับต่อสัปดาห์ ช่วงเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ตส่วนใหญ่ในแต่ละวัน บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

2. ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการทำผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ และทัศนคติต่อการเล่นอินเตอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

3. ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ระยะเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ตต่อวันและความสะดวกในการเข้าอินเตอร์เน็ตในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

4. ปัจจัยเสริม ได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคมในการใช้อินเตอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ครูและเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของ PRECEDE MODEL มีโดยกรอบตัวแปรที่จะทำการศึกษาดังนี้

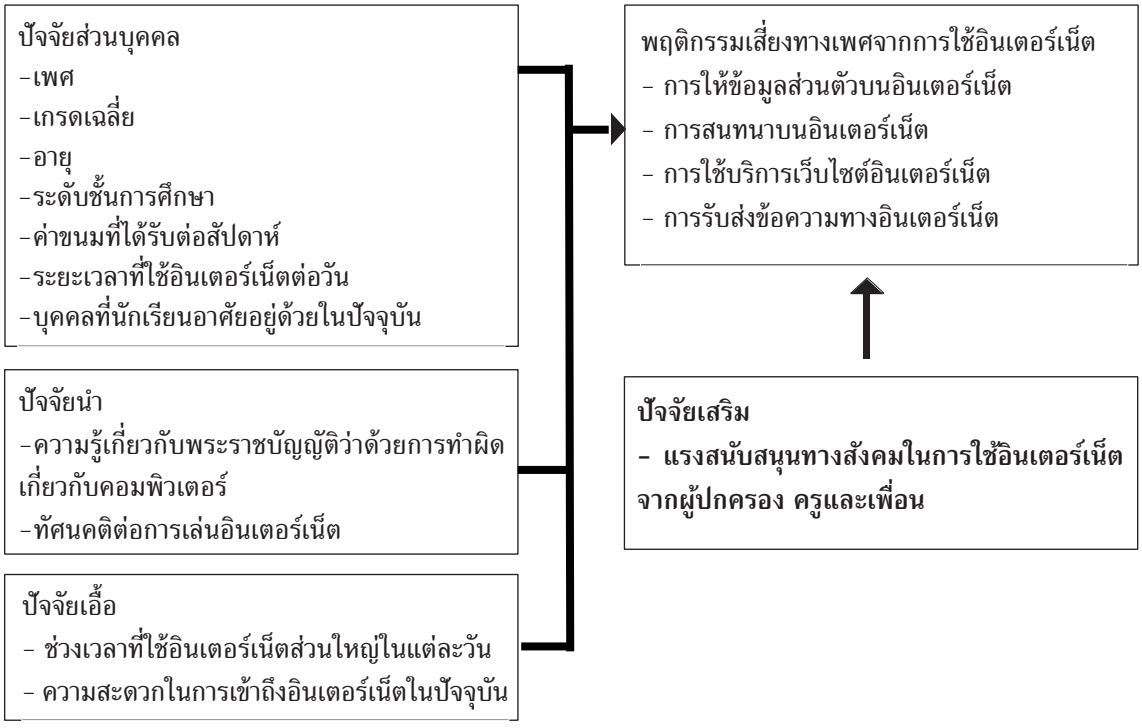

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (cross-sectional survey-research) ที่ทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ณ โรงเรียนมัธยมศึกษาใน อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2561 ได้แก่ โรงเรียนสงวนหญิง จำนวน 1,544 คน โรงเรียนสวนแตงวิทยา จำนวน 435 คน โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย จำนวน 1,637 คน โรงเรียนตลิ่งชันวิทยา จำนวน 385 คน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สุพรรณบุรี จำนวน 1,269 คน รวมทั้งสิ้นมีจำนวนทั้งหมด 5,270 คน ซึ่งได้ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยอ้างสูตรของทาโร่ ยามาเน่ อ้างอิงในบุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์[14] ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน จากนั้นทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) โดยทำการจับฉลากโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรีทั้ง 5 โรงเรียนที่กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความคล้ายคลึงกันอยู่ในโรงเรียนเขตเมืองทั้งหมด พื้นที่มีความเหมือนกันจึงได้ทำการจับฉลากเลือกขึ้นมา 3 โรงเรียนเพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วหาค่าสัดส่วนตัวอย่างจากประชากรของนักเรียนทั้ง 3 โรงเรียน และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยวิธีการจับฉลากแบบไม่แทนที่ตามสัดส่วนของนักเรียนแต่ละชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามให้ตอบด้วยตนเอง (self-administrated questionnaires) แบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา เกรดเฉลี่ย ค่าขนมที่ได้รับต่อสัปดาห์ ระยะเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ตต่อวัน บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน มีจำนวน 7 ข้อ มีลักษณะคำถามแบบเติมคำและแบบชนิดเลือกตอบ

2) ปัจจัยนำ ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดด้วยคอมพิวเตอร์ จำนวน 12 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ใช่และไม่ใช่ มีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน เกณฑ์การแปลผลความรู้แบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้ ช่วงคะแนน .00-7.20 ระดับต่ำ ช่วงคะแนน 7.21-9.59 คะแนน และ ช่วงคะแนน 9.60-12.00 คะแนน ระดับสูง และทัศนคติต่อการใช้อินเตอร์เน็ต จำนวน 15 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต และเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าประกอบด้วย 5 ตัวเลือก ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การกำหนดค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติ สามารถแบ่งได้ดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 คะแนนอยู่ในระดับสูง คะแนนเฉลี่ย 2.34- 3.66 คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนนอยู่ในระดับต่ำ

3) ปัจจัยเอื้อ จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย ช่วงเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ตส่วนใหญ่ในแต่ละวัน โดยมี 5 ตัวเลือกให้เลือกมา 1 คำตอบได้แก่ 1.ช่วงเวลา 08.00-12.00 น. 2.ช่วงเวลา 12.00-16.00 น. 3.ช่วงเวลา 16.00-20.00 น. 4.ช่วงเวลา 20.00-24.00 น. 5.ช่วงเวลา 24.00-08.00 น. และความสะดวกในการเข้าใช้อินเตอร์เน็ตในปัจจุบัน มีลักษณะเป็นคำถามแบบชนิดเลือกตอบ ได้แก่ 1.สะดวก 2.ไม่สะดวก

4) ปัจจัยเสริม ประกอบด้วย แรงสนับสนุนทางสังคมในการใช้อินเตอร์เน็ตจากผู้ปกครอง จำนวน 7 ข้อ จากครู จำนวน 7 ข้อและจากเพื่อนจำนวน 6 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ได้รับและไม่ได้รับตอบได้รับ ได้ 1 คะแนน และไม่ได้รับ ได้ 0 คะแนน การแปลผลแรงสนับสนุนทางสังคมจากผู้ปกครองและจากครู ช่วงคะแนน. 00-4.19 คะแนน อยู่ในระดับต่ำ ช่วงคะแนน 4.20-5.59 คะแนน อยู่ในระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 5.60-7.00 คะแนน อยู่ในระดับมาก และการแปลผลแรงสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน ช่วงคะแนน .00-3.59 คะแนน อยู่ในระดับต่ำ ช่วงคะแนน 3.60-4.79 คะแนน อยู่ในระดับปานกลาง ช่วงคะแนน 4.80-6.00 คะแนน อยู่ในระดับมาก

5) แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต มีจำนวน 25 ข้อมีลักษณะการวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย ไม่เคย แปลความหมายคะแนนเป็น 3 ระดับ คะแนนเฉลี่ย 2.67-4.00 อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 1.34-2.66 อยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย.00-1.33 อยู่ในระดับน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity index) ของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง ครอบคลุมในเนื้อหา ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งแบบสอบถามทัศนคติต่อการใช้อินเตอร์เน็ต เท่ากับ .81 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต เท่ากับ .95 และความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดด้วยคอมพิวเตอร์ ด้วยวิธีการของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยใช้สูตร Kr-20 เท่ากับ .65

การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานขอหนังสือจากวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัย หลังจากงานวิจัยผ่านการรับรองจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรี

2. ผู้วิจัยนำหนังสือวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรี เข้าพบ ผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนโรงเรียนสงวนหญิง โรงเรียนสวนแตงวิทยา โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัยด้วยตนเองตลอดจนการเก็บข้อมูลในการดำเนินการวิจัยเพื่อวางแผนในการออกเก็บข้อมูลโดยประชุมชี้แจงรายละเอียดของงานวิจัย ร่วมรับทราบถึงวัตถุประสงค์และแนวทางในการดำเนินการเก็บข้อมูลและนัดหมายไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เพื่อแจ้งวันเวลาที่จะออกไปเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามครั้งเดียวแต่แบ่งระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเป็น 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 เริ่มเก็บข้อมูลในวันที่ 1-3 ของเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 โดยผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูล ณ โรงเรียนสวนแตงวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ครั้งที่ 2 เริ่มเก็บข้อมูลในวันที่ 4-9 ของเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2561 โดยผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูล ณ โรงเรียนสงวนหญิงและโรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ประจำกลุ่มสาระพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 372 คน ตามที่กำหนดไว้และผู้วิจัยจะอธิบายชี้แจงข้อมูลตามเอกสาร จธ.04 มีรายละเอียดดังนี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์และผลกระทบ/อันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียด รวมถึงสามารถซักถามข้อข้องใจเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา

4. เมื่อกลุ่มตัวอย่างวิจัยยินยอมเข้าร่วมในการวิจัยด้วยวาจา กรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำกว่า 18 ปีจะต้องมีการลงนามในใบยินยอมจากผู้ปกครองให้ทำการวิจัยตามเอกสาร จธ.05 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามให้เป็นที่เข้าใจซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นคนตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

5. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจความสมบูรณ์ครบถ้วนเพื่อเตรียมการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษา (ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม) โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบสองตัวแปร ด้วยสถิติ chi-square test โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยเรื่องนี้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรี เอกสารรับรองเลขที่ PHCSP-นศ.120

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน เป็นชายร้อยละ 40.1 หญิงร้อยละ 59.9 โดยมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 13.45 ปีการกระจายร้อยละของช่วงอายุต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 12-13 ปี ร้อยละ 50.6 โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 35.2 รองลงมาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ร้อยละ 33.3 ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.01-4.00 ร้อยละ 60.8 นักเรียนส่วนใหญ่ได้เงินค่าขนมต่อสัปดาห์อยู่ในช่วง 401-600 บาท จำนวนร้อยละ 45.4 โดยนักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 69.4 โดยระยะเวลาที่ใช้งานอินเตอร์เน็ตส่วนใหญ่ของนักเรียน คือ มากกว่า 4 ชั่วโมง ร้อยละ 44.9 รองลงมา 2-3 ชั่วโมง ร้อยละ 21.2 และ 3-4 ชั่วโมง ร้อยละ 17.7

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 84.4ระดับปานกลาง ร้อยละ 10.8 และ ระดับมาก ร้อยละ 4.8 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต จำแนกตามระดับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่าง (n=372)

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงจากการเล่นอินเตอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในระดับมาก (2.67-4.00)	18	4.8
มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (1.34-2.66)	40	10.8
มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย (.00-1.33)	314	84.4

$\overline{X}$ =.61 , SD=.862 ,Min =0, Max =4

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต

ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจาการใช้อินเตอร์เน็ต จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตกับปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิเคราะห์พบว่าอายุ (p<.01) และระดับชั้นการศึกษา (p<.01) โดยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 2

ปัจจัยนำกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตกับปัจจัยนำ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (p<.01) และทัศนคติต่อการใช้อินเตอร์เน็ต (p<.001) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยการรับรู้และความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับโรคมือเท้าปาก (n=352)

ปัจจัย	N	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต		df	χ^2	p-value
		เสี่ยงต่ำ n(%)	เสี่ยงปานกลาง - สูง n(%)			
เพศ				1	.888	.346
ชาย	149	129 (86.6)	20 (13.4)			
หญิง	223	185 (83.0)	38 (17.0)			
อายุ				1	7.085	.008
12 – 13	188	168 (89.4)	20 (10.6)			
14 – 15	184	146 (79.3)	38 (20.7)			
ระดับชั้นการศึกษา				2	10.169	.006
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	117	108 (92.3)	9 (7.7)			
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	131	110 (84.0)	21 (16.0)			
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	124	96 (77.4)	28 (22.6)			

ปัจจัย	N	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต		df	χ^2	p-value
		เสี่ยงต่ำ n(%)	เสี่ยงปานกลาง – สูง n(%)			
เกรดเฉลี่ยปีล่าสุด				1	1.538	.215
1.00-3.00	146	119 (81.5)	27 (18.5)			
3.01-4.00	226	195 (86.3)	31 (13.7)			
ค่าขนมที่นักเรียนได้รับต่อสัปดาห์				2	4.036	.133
น้อยกว่า 400	179	158 (88.3)	21 (11.7)			
401-600	169	136 (80.5)	33 (19.5)			
มากกว่า 600	24	20 (83.3)	4 (16.7)	1	.303	.582
นักเรียนอาศัยอยู่กับใคร						
อยู่กับบิดามารดา	258	216 (83.7)	42 (16.3)			
อยู่กับคนใดคนหนึ่ง	114	98 (86.0)	16 (14.0)			
ระยะเวลาที่ใช้งานอินเตอร์เน็ตต่อวัน				2	3.002	.223
น้อยกว่า 3 ชั่วโมง	60	53 (88.3)	7 (11.7)			
3-4 ชั่วโมง	145	126 (86.9)	19 (13.1)			
มากกว่า 4 ชั่วโมง	167	135 (80.8)	32 (19.2)			

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต

ปัจจัย	N	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต		df	χ^2	p-value
		เสี่ยงต่ำ n(%)	เสี่ยงปานกลาง-สูง n(%)			
ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ				2	12.254	.002
ความรู้ระดับสูง	230	206 (89.6)	24 (10.4)			
ความรู้ระดับปานกลาง	81	61 (75.3)	20 (24.7)			
ความรู้ระดับต่ำ	61	47 (77.0)	14 (23.0)			
ทัศนคติต่อการใช้อินเตอร์เน็ต				2	43.276	<.001
ทัศนคติอยู่ในระดับสูง	166	160 (96.4)	6 (3.6)			
ทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง	194	149 (76.8)	45 (23.2)			
ทัศนคติอยู่ในระดับต่ำ	12	5 (41.7)	7 (58.3)			

ปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตกับปัจจัยเอื้อ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า ช่วงเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ตส่วนใหญ่ในแต่ละวัน ($p<.05$) นั้นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต

ปัจจัย	N	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต		df	χ^2	p-value
		เสี่ยงต่ำ n(%)	เสี่ยงปานกลาง-สูง n(%)			
ช่วงเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ต				2	6.747	.034
ก่อน 16.00 น.	121	108 (89.3)	13 (10.7)			
16.00-20.00 น.	125	108 (86.4)	17 (13.6)			
หลัง 20.0 0น.	126	98 (77.8)	28 (22.2)			
การเข้าใช้อินเตอร์เน็ต				2	.005	1.000
สะดวก	366	309 (84.4)	57 (15.6)			
ไม่สะดวก	6	5 (83.3)	1 (16.7)			

ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระว่างปัจจัยที่ศึกษากับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตกับพฤติกรรมเสริม พบว่า การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในการใช้อินเตอร์เน็ตจากครู ($p<.05$) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต

ปัจจัย	N	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต		df	χ^2	p-value
		เสี่ยงต่ำ n(%)	เสี่ยงปานกลาง-สูง n(%)			
การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในการใช้อินเตอร์เน็ตจากผู้ปกครอง				2	4.303	.116
ระดับมาก	249	217 (87.1)	32 (12.9)			
ระดับปานกลาง	67	53 (79.1)	14 (20.9)			
ระดับต่ำ	56	44 (78.6)	12 (21.4)			
การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในการใช้อินเตอร์เน็ตจากครู				2	6.934	.031
ระดับมาก	294	255 (86.7)	39 (13.3)			
ระดับปานกลาง	34	24 (70.6)	10 (29.4)			
ระดับต่ำ	44	35 (79.5)	9 (20.5)			
การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในการใช้อินเตอร์เน็ตจากเพื่อน				2	2.609	.271
ระดับมาก	152	123 (80.9)	29 (19.1)			
ระดับปานกลาง	54	48 (88.9)	6 (11.1)			
ระดับต่ำ	166	143 (86.1)	23 (13.9)			

อภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 372 คน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีความรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในระดับสูง จึงทำให้นักเรียนรู้เท่าทันกับสื่อลามกอนาจารและรู้จักวิธีป้องกันตนเองจากการใช้อินเตอร์เน็ตในทางที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งนักเรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้อินเตอร์เน็ตและยังได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าใช้อินเตอร์เน็ตอย่างปลอดภัยจากผู้ปกครองและครูทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นไปทางบวกในเรื่องของการใช้อินเตอร์เน็ตที่เหมาะสม ทำให้นักเรียนมีความระมัดระวังเพิ่มมากขึ้นในการใช้อินเตอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมสรรค์ อธิเวสส์[12] ที่ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการเล่นอินเตอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อยที่สุด และการศึกษา พรชเนตร บุญคง[11] โดยมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับต่ำ โดยศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหญิงในระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต ผลการศึกษาพบว่า อายุ ระดับชั้นการศึกษา และค่าขนมที่ได้รับต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต อายุมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 14-15 ปี เนื่องจากเริ่มมีความเป็นตัวของตัวเองสูง ติดเพื่อนมากขึ้น และมีความสนใจเพศตรงข้ามมากขึ้นพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตในระดับสูง เนื่องจากเป็นช่วงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ การเปลี่ยนแปลงทางเพศทางความคิดและการมีเอกลักษณ์ของตัวเอง[15] ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจีรนันท์ ดีเลิศและจักรีรัตน์ แสงวารี[16] ซึ่งพบว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุ 19-21 ปี มีพฤติกรรมเปิดสื่อออนไลน์ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นไทยมากที่สุด และระดับการศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับสูงซึ่งมากกว่า2 ระดับชั้น โดยเห็นได้ว่าการที่มีระดับชั้นสูงขึ้นจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มมากขึ้นด้วยเนื่องจากอาจเป็นเพราะอยู่ในวัยที่อยากรู้อยากลองมีการค้นหาเอกลักษณ์และวัยนี้ยังมีกำลังในการหาช่องทางในการเข้าถึงอินเตอร์เน็ตได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอรุณรัตน์ ศรีชูศิลป์[17] พบว่าพฤติกรรมการใช้เครือข่ายออนไลน์นั้น ระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมใช้เครือข่ายสังคมสื่อออนไลน์และพฤติกรรมเปิดรับข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามพบปัจจัยส่วนบุคคลบางตัว ได้แก่เพศ เกรดเฉลี่ย ค่าขนมที่ได้รับต่อสัปดาห์ บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน และระยะเวลาที่ใช้งานอินเตอร์เน็ตต่อวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต ซึ่งเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจึงไม่ค่อยมีพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องการใช้อินเตอร์เน็ตซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสมสรรค์ อธิเวสส์[12] พบว่า นักเรียนชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตมากกว่าเพศหญิงในทุกด้าน เกรดเฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสูงจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตไม่แตกต่างจากกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของนุชทิมา โสภาวาง[18] ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายออนไลน์และการติดเครือข่ายออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายออนไลน์และการติดเครือข่ายออนไลน์ และพรชเนตต์ บุญคง[11] พบว่า ผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนค่าขนมที่ได้รับต่อสัปดาห์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตพบว่านักเรียนได้รับค่าขนมต่อสัปดาห์จำนวนน้อยกว่า 400 บาท หรือมากกว่า 600 บาท ก็ไม่ส่งผลให้เกิดพฤติกกรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจีรนันท์ ดีเลิศ และจักรีรัตน์ แสงวารี[16] พบว่ารายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์

ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นแตกต่างกัน บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจีรนันท์ ดีเลิศและจักรีรัตน์ แสงวารี[16] พบว่ารูปแบบการพักอาศัยที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อออนไลน์ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นไทยแตกต่างกันโดยพบว่า วัยรุ่นที่อาศัยอยู่กับมารดามีพฤติกรรมเปิดรับสื่อออนไลน์ในรูปแบบเซ็กส์ติ้งของวัยรุ่นมากที่สุด และระยะเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ตต่อวันไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการใช้งานอินเตอร์เน็ตต่อวันน้อยกว่า 3 ชั่วโมงหรือมากกว่า 4 ชั่วโมงก็ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตเนื่องจากมีการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเข้าใช้อินเตอร์เน็ตอย่างปลอดภัยจากผู้ปกครองและครู ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐวุฒิพ์ จำอยู่[19] และพบว่านักเรียนที่มีระยะเวลาการเล่นอินเตอร์เน็ตมากจะเพิ่มพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตจากการกระทำต่อเนื่องหลังใช้อินเตอร์เน็ตมากขึ้น

ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และทัศนคติต่อการเล่นอินเตอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตออร์เน็ต โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับสูงจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากในโรงเรียนมีวิชาเรียนคอมพิวเตอร์ที่สอนเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้แก่ การส่งภาพอนาจาร การแชร์รูป วิดีโอลามก ทำให้นักเรียนมีความรู้ก็จะป้องกันหรือดูแลตนเองได้ว่าตนเองกำลังทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม มีการไตร่ตรอง ยั้งคิดยั้งทำ ก่อนจะทำอะไรลงไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสุธัญรัตน์ ใจขันธ์[20] มีการได้รับการดูแลและให้ความรู้ในการใช้อินเตอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อยซึ่งการมีความรู้อยู่ในระดับน้อยอาจเป็นสาเหตุหนึ่งของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตโดยเกิดจากการขาดความรู้/ขาดทักษะในเรื่องนั้น[21] และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับสูงซึ่งมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำเนื่องจากการมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าใช้อินเตอร์เน็ตจะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ค่อนข้างไปในทางไม่ดีกับการใช้สื่อไปในทางที่ไม่เหมาะสมโดยจะทำให้นักเรียนไม่ชอบการเข้าใช้อินเตอร์เน็ตไปในทางที่ไม่เหมาะสม ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของศิวัช จันทนาสุภาภรณ์[22]

ปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตพบว่า ช่วงเวลาที่ใช้อินเตอร์เน็ตส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต การเข้าใช้อินเตอร์เน็ตในปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของของณัฐวุฒิพ์ จำอยู่[19] โดยพบว่าช่วงเวลาการใช้อินเตอร์เน็ตโดยรวม มีผลทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการสื่อสารบนอินเตอร์เน็ตหมายถึงช่วงเวลาการใช้อินเตอร์เน็ตมีผลเพิ่มพฤติกรรมเสี่ยงเพศจากการสื่อสารบนอินเตอร์เน็ต เนื่องจากผลการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีช่วงการใช้อินเตอร์เน็ต ระหว่างหลัง 20.00 น.ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้ปกครองพักผ่อนแล้วซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมสรรค์ อธิเวสส์[12] และความสะดวกในการเข้าถึงอินเตอร์เน็ตในปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตพบว่า นักเรียนทุกคนมีมือถือและสามารถใช้อินเตอร์เน็ตได้ทุกคน และสามารถใช้อินเตอร์เน็ตในการค้นหาสิ่งต่าง ๆ ได้สะดวกมากขึ้น ซึ่งสามารถเข้าถึงอินเตอร์เน็ตได้ง่ายซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พนม เกตุมาน[21] ที่พบว่านักเรียนอาจใช้ความสะดวกสบายในการเข้าถึงอินเตอร์เน็ตนี้ไปในทางที่ผิดทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตได้

ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต พบว่า การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในการใช้อินเตอร์เน็ตจากครู มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต การได้รับคำแนะนำตักเตือนจากครูในเรื่องระยะเวลาในการเล่นที่เหมาะสม การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มารยาทในการเล่นอินเตอร์เน็ตและการใช้อินเตอร์เน็ตอย่างปลอดภัย เป็นต้น ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยเนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนมากกว่าอยู่ที่บ้านและทางโรงเรียนมีการตั้งโปรแกรมป้องกันการเข้าเว็บไซต์ที่ไม่

เหมาะสมและการได้รับการตักเตือน แนะนำ ช่วยเหลือจากบุคคลที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึ่งประสงค์ได้[23] ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของณัฐวุฒิ จำอยู่[19] โดยกล่าวว่าการดูแลจากอาจารย์ในการใช้อินเตอร์เน็ตของเด็กนักเรียน มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการสื่อสารบนอินเตอร์เน็ตลดลงแหล่งแต่การได้รับการสนับสนุนทางสังคมในการใช้อินเตอร์เน็ตจากผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต พบว่า นักเรียนไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับครอบครัวโดยส่วนใหญ่จะใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียน และรวมกับนักเรียนส่วนใหญ่เล่นอินเตอร์เน็ตหลัง 20.00 น.ซึ่งเป็นเวลาพักผ่อนของผู้ปกครองทำให้การได้รับคำแนะนำจากผู้ปกครองไม่มีผลกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสมสรรค์ อธิเวสส์[12] และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในการใช้อินเตอร์เน็ตจากเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตพบว่าการได้รับคำแนะนำ ตักเตือนจากเพื่อนไม่มีผลในการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของณัฐวุฒิพ์ จำอยู่[19] โดยศึกษาเกี่ยวกับแรงสนับสนุนทางสังคมจากกลุ่มเพื่อนในทางที่ดี พบว่านักเรียนที่ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากกลุ่มเพื่อนในเรื่องที่ดี จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศการการสื่อสารอินเตอร์เน็ตน้อย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรให้บิดา มารดา สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันภายในครอบครัว สอดส่อง ให้คำแนะนำ หรือตักเตือนบุตรหลานที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการใช้อินเตอร์เน็ตและควรมีการกำหนดช่วงเวลาการเล่นอินเตอร์เน็ตโดยจำกัดเวลาเล่นได้ถึง 20.00 น. และติดตั้งตัวคัดกรองเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมให้แก่บุตรหลาน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุในการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต

2. หน่วยงานทางการศึกษาควรเสนอให้ครูผู้สอน สอดแทรกเนื้อหาความรู้ ปลูกฝัง ค่านิยม ทัศนคติในการใช้งานอินเตอร์ที่ดีเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมโดยชี้ประเด็นไปในเรื่องการโพสต์ข้อมูลส่วนตัวลงอินเตอร์เน็ตหรือการส่งต่อ กดไลค์รูปภาพที่ไม่เหมาะสมให้กับนักเรียนเนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และทัศนคติในการใช้อินเตอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ต

3. สถาบันการศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมแนะนำและกระตุ้นเตือนหรือกระบวนการในการใช้งานอินเตอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมโดยเน้นไปในส่วนของเด็กที่มีพฤติกรรมเสี่ยงก่อนเช่นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเด็กวัยนี้มีการค้นหาเอกลักษณ์ให้กับตนเอง อยากรู้อยากลองและมีความสามารถในการเข้าถึงอินเตอร์เน็ตได้มากกว่านักเรียนวัยอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากกการใช้อินเตอร์เน็ตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในอำเภอต่าง ๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเหมือนหรือแตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างไร

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆที่อาจมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเช่น เพศ ระดับการศึกษา เป็นต้น ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

References

1. We are social. Digital 2019: Global internet use (cited 2020 Jan 9) Available from:https://wearesocial.com/blog/2019/01/digital-2019-global-internet-use-accelerates.2019.[in Thai]
2. Office of The National Broadcasting and Telecommunication Commission. NBTC Internet Statistics Report v 2.0. (cited 2020 Jan 9)Available from: http://webstats.nbtc.go.th/netnbtc/INTERNETUSERS.php. 2020 [in Thai]
3. Electronic Transactions Development Agency. Thailand internet user profile (cited 2020 Jan 9) Available from: https://www.etda.or.th/content/thailand-internet-user-profile-2017-and-value-of-e-commerce-survey-in-thailand-2017l-press-conference.html .2017[in Thai]
4. Wongrianthong N. A glance at interesting statistics about online behaviors. THAILAND INTERNET USER PROFILE [Internet]. 2017. [cited 2018 Mar 22]. Available from: https://www.thumbsup.in.th/thailand-internet-user-profile-2018. [in Thai]
5. National Statistical Office. Teenage : Internet : Game online (cited 2020 Jan 9) Available from: http://service.nso.go.th/nso/web/article/article_47.html.2019. [in Thai]
6. Rungsrisawat S. "Teenage" Exposure to pornography and sexual intercourse. Matichon, 5. (2010, 21 Febuary) [in Thai]
7. Sankaew K. Social Network Usage Behaviors of X Generation in Bangkok. Independent Study, Master of Business Administration: Bangkok University.2016. [in Thai]
8. Computer-related Crime Act (No. 2) B.E. 2017. The Royal Thai Government Gazette. 2017. 25-27. [in Thai]
9. Bureau of information office of the permanent secretary of MOPH. 2019 Quality of love (cited 2020 Jan 9) Available from: https://pr.moph.go.th/?url=pr/detail/2/04/123146/. [in Thai]
10. Bureau of Reproductive Health. Situations of reproductive health in adolescents and youths [Internet]. 2017. [cited 2018 Mar 18]. Available from: http://rh.anamai.moph.go.th/download/all_file/index/RH@2559.pdf [in Thai]
11. Boonkong P. Factors influencing sexual risk behavior in female vocational students in Bangkok. [Master Thesis]. Bangkok: Mahidol University.2011. [in Thai]
12. Athiwes S. Sexual risk behavior from internet use of secondary school students in Chonburi Province Region 1. [Master thesis].Chonburi: Burapha University.2017. [in Thai]
13. Suwan P, Suwan S. Behavior Health behavior and Health education. Bangkok: faculty of public health Mahidol University.1989. [in Thai]
14. Kijpreedaborisut B. Techniques for developing data collection instruments for research. Bangkok: Si Anan Printing;2010. [in Thai]
15. Tripati S. Development and adjustment in adolescents [Internet]. [cited 2018 Mar 18]. Available from: http://www.nicfd.cf.mahidol.ac.th/th/images/documents/3.pdf [in Thai]
16. Deelert J, Sangvari J. Online media sexting behavior among Thai adolescents in Bangkok Metropolis. Kasem Bundit Journal 2017;Dec.18(2):139-153. [in Thai]

17. Srichusilp A. Social network use behavior of undergraduate students in Faculty of Education in a government university. [master thesis].Bangkok: Silpakorn University.2011. [in Thai]

18. Sophawang N. Social networking addiction among secondary school students in Phitsanulok Province Master of science Public health, Mahidol University.2015. [in Thai]

19. Jamyu N. Factors predicting sexual risk behavior from internet use of high school students in a province in the eastern region. Education Journal 2013;24(1):144-157. [in Thai]

20. Jaikan S. Study of social network use behavior of the 3rd education level at Janokrong School, Phitsanulok Province. [master thesis]. Phisanulok: Naresuan University.2010. [in Thai]

21. Ketman P. Risk-taking behaviors in adolescence [Internet]. 2007. [cited 2018 Mar 10]. Available from: http://www.psyclin.co.th/new_page_78.htm [in Thai]

22. Janthanasupaporn S. Attitudes toward openness for online social media: a case study of Rajamangala University of Technology Thanyaburi. [Master Thesis] Pathumthani: Rajamangala University of Technology Thanyaburi. 2011. [in Thai]

23. Sota J. Concepts theories and application for health behavioral development. 3rd eds. Khonkaen: Khonkaen university printing;2011. [in Thai]